

blevne vedtagne at skulle være gjældende for Statsrevisorerne for Statsregnskabet 1850—51, er der en Beslutning under Litra B, som lyder saaledes: „Thinget beslutter, at der bør tilstaaes hver af disse Revisorer 2000 Rbd. for det ved den første Beslutning fastsatte Arbejde, med den Betingelse, at Betalingen af de tre Fjerdedele heraf kan erlægges maanedviis med 150 Rbd. og Restbeløbet efter Revisionernes Paakjendelse af Rigsdagen.“ Jeg beder lagt Mærke til de Ord i Beslutningen, at Restbeløbet skulde udbetales efter Revisionens Paakjendelse af Rigsdagen. Statsrevisorerens Andragende gaaer nu ud paa, at der maa skee en Afvigelse fra denne Beslutning, saaledes at Restbeløbet kan udbetales dem, efterat de have afgivet deres Beretning til Rigsdagen. Dette Andragende fra Statsrevisionen har, forekommer det mig, fuldkommen Medhold i, hvad der af Thinget er besluttet, dette Punkt vedkommende, i de følgende Beslutninger af Thinget angaaende Forskrifterne for Statsrevisionen for Regnskabet for 1851—52. Denne Beslutning under Litra b lyder nemlig saaledes: „Thinget beslutter, at der bør tilstaaes hver af disse Revisorer 1600 Rbd. for dette Arbejde, saaledes, at Betalingen af de tre Fjerdedele skeer med 100 Rbd. om Maaneden fra den Tid, Statsregnskabet for det nævnte Aar afleveres til Revisionen, og at Restbeløbet udbetales, naar Revisionsforretningen er sluttet og afleveret.“ Det er denne Forandring, der af Landsthinget er vedtagen for Statsrevisionen af Regnskabet for 1851—52. Det vil erindres, at der i det tidligere i denne Session afholdte Landsthing er fremkommet Indstillinger fra det i denne Anledning nedsatte Udvalg til lignende Forskrifter for Statsrevisionen af Regnskabet for 1852—53, som ligeledes gik ud paa, at Restbeløbet skulde udbetales, naar Revisionens Forretninger ere sluttede og Beretningen afleveret, og ikke, saaledes som det var bestemt i de første Regler, først efter Revisionens Paakjendelse af Rigsdagen. Thinget har saaledes ved sine senere Beslutninger tilkjendegivet, at det er den rigtige Fremgangsmaade, at Statsrevisorerne, naar de have udført deres Forretninger og af-

leveret deres Beretning samt deres dertil sluttede Indstillinger til Rigsdagens Beslutning, burde have Restbeløbet af det dem tilkommende Honorar. Det vil fremdeles sees af hvad der er foregaaet, navnlig med Hensyn til Behandlingen af Statsrevisionens Beretning, af dens første Arbejde vedkommende Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51, at der allerede er medgaaet en ikke saa ganske kort Tid, efterat Revisionens Beretning var indleveret, indtil det nu er bragt derhen, at man først handler om, hvorledes Sagen skal behandles, uden at der dog endnu er Spørgsmaal om at inkludere sig paa Realiteten af selve Sagen, og der er, saavidt jeg skønner, ikke nogen Rimelighed for, at en saadan Afgjørelse fra Rigsdagens Side af de Indstillinger, som af Statsrevisionen ere gjorte til Rigsdagens Beslutninger, vil finde Sted før i Løbet af næstkommende Session. Da saaledes Landsthinget ved sine senere Beslutninger har erkjendt det Rigtige i, at Statsrevisorerne erholde deres resterende Honorar, naar deres Arbejde er udført, og da det nu tillige har vilst sig, at der vil komme til at hengaae en endnu længere Tid, inden Statsrevisorerne for Regnskabet for 1850—51 kunne vente at faae deres Rest-Honorar, hvis de tidligere tagne Beslutninger skulle vedblive at være gjældende, saa synes der, efter hvad der forekommer Formanden, at være af Grund til, at Thinget giver sit Samtykke til, at der afviges fra den omhandlede Bestemmelse i disse tidligere Beslutninger fra Landsthingets Side, saaledes at Statsrevisorerne kunne erholde deres Rest-Honorar udbetalt, efterat de nu have opgjort deres Arbejde og Rigsdagen har modtaget deres Beretning over Revisionen i dens Helhed, hvilket jo allerede er skeet i Løbet af November og Januar Maaneder. Det er en Afgjørelse i denne Retning, som Formandens Forslag i Anledning af det nævnte Andragende gaaer ud paa at bringe under Forhandling idag, og jeg skal derfor nu stille den Opfordring, om Nogen af Thingets Medlemmer maatte ønske at ytre sig angaaende Sagen.

Blume: Jeg veed ikke, om jeg maaskee turde gjøre blot et lille Spørgsmaal angaaende hvad der egentligt var Grunden, hvorfor der